

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΑΙΩΝ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Δ. Χ. ΤΣΙΚΑΛΕΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1925

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΜΑΣ ΦΥΛΛΟΝ

Ο ένθουςιασμός με τον οποίον το κοινόν μας υπεδέχθη το πρώτον φύλλον της εφημερίδας μας, υπερέρχεται κάθε προσδοκίαν μας. Το φύλλον εντός ολίγου εξηγγελλήθη από τα περισσότερα κέντρα και από τα γραφεία μας, μοιλονότι εκυκλοφόρησεν εις πολλές εκτυπώσας αντίτυπων. Ευχαριστούμεν θερμότατα όλους τους αναγνώστας μας, που τόνον αυθορμητώς έσπευσαν να υποστηρίξουν την «Κυθηραϊκήν». Η υποστήριξις αυτή του κοινού μας καθιστά υπερηφάνους, δεν παραγνωρίζαμε όμως και τας υποχρεώσεις, τας οποίας αυτή μας επιβάλλει. Θα προσπαθώμεν ώστε η «Κυθηραϊκή» βελτιωμένη από φύλλον εις φύλλον να καταστή τελειότερα και πλουσιωτέρα από όλην, εκδομένην εβδομαδιαίως.

Έχουμεν πλήρην επίγνωσιν της βαρύτητος μιας τοιαύτης υποσχέσεως. Αλλ' όλες τας δυσκολίας είμεθα εις θέσιν να υπερνικήσμεν χάρις, αφ' ενός εις τους εκλεκτούς μας συνεργάτας, αφ' ετέρου δε εις την υποστήριξιν του αναγνωστικού μας κοινού.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ

Ο γάμος είναι αναμφιδόλως ο Γολγοθάς των ανδρών. Όσονδήποτε καλήν σύζυγον και αν επιτύχουν, θα έλθη μία στιγμή κατά την οποίαν θα μετανοήσουν πικρώς.

Τόσον, ώστε, αν λόγος ποικίλλοντες από περιπτώσεις εις περιπτώσεις όσον και οι χαρακτήρες των ανθρώπων μεταξύ των, δεν τους ήμπούσαν, θα προσέφευγον εις το διαζύγιον με την πλέον τρελλήν χαράν.

Αυτό το γνωρίζομεν τόσο καλά όλοι, ώστε, αν ήτο δυνατόν, θ' απέφευγομεν να πάμεν το ποτήριον τουτού, αν υπέρ την θέλησιν μας δεν υπήρχεν αδυσώπητος ανάγκη τον το μοιραϊόν, εκπροσωπούμενον τότε μεν από την άμοιβαίαν συμπάθειαν, τότε δε από το άπαισιον επιχειρηματιών πανήγυρα, που αποδίδει εις την προίκα, ως βενεζελάνδος θεοδότηρας εις το ταμείον των πληροσμών.

Δι' αυτό η έπισηνή του παγκοσμίου φήμης καμικου του Κινηματογράφου, του βασιλέως του γέλωτος Σαρλώ, να έπαυμένη μετά την άποτυχίαν της πρώτης του άποπειρας να νυμφευθή, προκαλεί κατάληξιν εις το άνδρικών φύλον.

Δεν λέγομεν και το γυναικείον, διότι αυτό πάλι έξ άλλων εκ χαράς ή έλπις ότι το περιφημον ράκι, όπως λένε στο Τσιρίγιο, που δέχεται τας διερχόμενας τον Ρουβίκωνα της νεότητος, ήμικρούς τον, θα έχη ένα άχρηστον έργον κοινά των διαγώντων εις τον φόβον του.

Ο περιφημος λοιπόν αυτός άνθρωπος, δια να έπανέλθωμεν εις το θέμα μας, δεν είναι ούτε έρωτευμένος, αλλ' ούτε και στενοχωρημένος ή κακομάρτης, δια να επείγεται τόσον να δδούση εις το μαρτύριον που του παρασκευάζει ή άνω του μοίρα. Και δι' αυτό δεν σπειδίζει να υψή, και διότι καμ την κοινήν αντίληψιν είναι όχι μόνον άλοον δράμα, αλλ' αμα, τον προτείνοντα ρόλον της άτυχίας σύζυγος. Δεν έγγυώμαι, έννοείται, διαρίθειαν της πληροφορίας, κλέν αν δεν ήθελε ήθελετε να όμολογήσετε ότι είναι εδωμένη.

Ο ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΚΔΟΣΤΑ

Η κυθηραϊκή είχε την μανίαν να εκδώσει το φύλλον του συζύγου. Η κυθηραϊκή ανακαλύψατε εν παράδειγμα τον σύζυγον της:

Τι είναι αυτό; Αι έπισημοι άπαράστατα: Δεν βλέπετε; Έν παράστημον δι' οδ άπαρσημοφόρησεν ή Κυβέρνησις, αφού ή την γεννησιότητα να ζώ τρία έτη μα-
στα.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ίστέρα από το άφρο πέντε χρόνων αιματωκύλισμα, μεσα εις το όποιον, άδύναμο νευρώσπασμα, τα σκληρά χέρια νόμων φυσικών επιβλαβήτων, εκυλισθή ή Άνθρωπότης, παραδέρνομε χωρίς να ξέρουμε από που ή' άρχίσουμε να σηκώνουμε όλα, όσα έτσάκιτε και αναποδογύρισεν ή τρικυμία. Ναυ-άγια οικονομικά οι σημερινοί λαοί της Ευρώπης, εξ ίσου νικηται και ήττημένοι, δεν μπορούν ν' άνεγείρουν υπέρ την επιφάνειαν της θαλάσσης το εξηγγελλόμενον σώμα, τα χέρια κάμπτονται άσθενικά, μόλις το ένστικτον της αυτοσυντηρήσεως τα τεντώσιν για να τα σπρώξη προς το άπόμακρο λιμάνι, που τα κοντόβωρα μάτια μόλις κατορθώνουν να ξεχωρίζουν. Ναυάγια ήθικά οι ίδιοι λαοί κλείνουν ένα κόσμον όλόκληρον μέσα στο στενό κλουβί του σαρκίου των. Κάθε αλτρουιστική ώραία ιδέα άποτελεί πιά ιστορική άνάμνησις, έπαυσε πιά κάθε άγνή θυσία του άτόμου χάριν των πολλών και του Συνόλου. Έπάνω εις ποιά νερά δυνήθη ο κυβερνήτης της αύριον και ο δικός μας και ο της κάθε χώρας να οδηγήσιν το σκάφος; Τα νερά επάγωσαν. Χρειάζονται χέρια δυνατά και στιβαρά. Άνδρες που

να δυνήσυν να εκτέμψουν τη θερμότητα της ψυχής των και να διαλύσουν τους πάγους. Που είναι κρυμμένοι και πως θα τους άνεύρουν οι λαοί τους άνδρας αυτούς;

Και αν το έρωτηματικόν αυτό για κάθε λαό, πόσα όμοια για τον δικόν μας λαό;...

Τας εκλογάς της αύριον τας επιβάλλει ή Άνάγκη και όσον και αν τας άποφεύγουν οι σημερινοί κυβερνήται, δεν είναι δυνατόν παρά άργά ή γρήγορα να τας προκηρύξουν και να τας διεξαγάγουν.

Προσοχή, σύνεσις και περίσκεψις. Αι εκλογαί αύται θα χαρίσουν εις την Ελλάδα μια ζωή ύποφερτή ή θα την φέρουν εις την κατάστασιν, που εύρίσκεται σήμερα ή Βουλγαρία; Αυτό έξαρτάται από όλους μας μαζί και από τον καθένα χωριστά. Από το ψυχικό σθένος, που θα επιδειχθή εις τας εκλογάς, εξαρτάται το μέλλον όλων μας. Ας άποθάνωμεν ήμεις σήμερα για να ζήσουν τα παιδιά μας αύριον. Διαφορετικά και ήμεις και τα παιδιά μας θα συναποθάνωμεν μεθαύριον. Και τότε ή εσχάτη πλάνη θα είναι χείρων της πρώτης.

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

Πρό ήμερών άφίκατο εις Αθήνας, προερχόμενος εξ Αλεξανδρείας, ο εκλεκτός συμπόλιτης μας κ. Κ. Κασμάτης, άναχωρήσας πάλιν έντεθεν μετ' ολίγας ήμέρας δια Κύθρου.

Ο κ. Κασμάτης, διαμένων μονήμως εν Αλεξανδρείαι, διατελεί από μακρού Πρόεδρος της εκεί Κυθηραϊκής Αδελφότητος. Τον κ. Κασμάτην έπισκέφθημεν, όλίγον πρό της δια Κύθρου άναχωρήσεώς του, εις το ξενοδοχείον ή «Αλδιών» όπου κατά το όλίγον διάστημα της εις Αθήνας παραμονής του διαμίμεν.

Μας έδέχθη ευγενέστατα και εις έρώτησιν μας περί της Κυθηραϊκής Αδελφότητος της Αλεξανδρείας, του σκοπού της και εν γένει του έργου της είχε την καλωσύνην να μας άπαντήσιν τα έξης:

«Η Κυθηραϊκή Αδελφότης ιδρύθη το πρώτον το 1805. Η κατά την πρώτην ταύτην περίσδον ζωή της δεν υπήρξε μακρά. Μετ' ολίγα από της συστάσεώς της έτη διελύθη.

Αναυυστήθη, εκ νέου το 1912, κατά την εποχήν δηλαδή της κηρύξεως του Βαλκανοτουρκικού πολέμου. Από της εποχής ταύτης άρχεται ή κυρίως δράσις της. Αμέσως έμα τη άναυστάσει της προσέφερεν εκ του ταμείου της 400 χρυσάς λίρας ύπέρ των κατά τον πόλεμον έκείνον έπιδικωμένων έθνικών σκοπών, χωρίς να πάσιν έννοείται εις το μέλλον να προσέρχεται άρωγός εις τας κατά καιρούς ανάγκας της πατρίδος. Έχει μέχρι τούδε προσφέρει άρκατά στραγγυλά ποσά δια διάφόρους φιλανθρωπικούς σκοπούς. Έχει διαθέσει, όσον αυτήν την στιγμήν ένθυμούμαι, πλέον των 100 λιρών εις διάφορους άναξιοκαθούοντας συμπατριώτας μας, καθώς έπίσης και άλλα μεγάλα ποσά το 1922 κατά την Μικρασιατικήν καταστροφήν.

Τα ύπερνενηκοντα μέλη τα όποια άποτελούν σήμεραν την δύναμιν της Αδελφότητος προέρχονται όλα από την καλύτεραν τάξιν της εν Αλεξανδρείαι Κυθηραϊκής κοινότητος. Είναι άπαντες έμποροι, εισοδηματίαι κλπ.

Μεταξύ των μελών της ή Αδελφότης

καταλέγει και τον κ. Δ. Πατρίκιον, διακρινόμενον δια τα γενναία του αισθήματα, εκδήλωσιν των όποιων έχομεν την τελευταίαν εξ 100 λιρών προσφοράν του δια την κατασκευήν λιμένος εις τα Κύθρου, συνοδευόμενν με δήλωσιν ότι είναι πρόθυμος να διπλασιάσιν το ποσόν εάν και άλλοι συμπατριώται του έπροθυμοποιούντο να συνεισφέρουν δια τον αυτόν σκοπόν. Άλλα μέλη της Αδελφότητος και επίλεκτα τοιαύτα της Κυθηραϊκής κοινότητος είναι και οι κ. Θ. Πρινέας, θαμβασκέμπορος, αντιπρόεδρος της Αδελφότητος, καταγόμενος εκ Καραβά, Τραβασάρος, εισοδηματίας, Αλιεφής, Κυθήριος, τελευταίως έλθων εκ Σμύρνης. Φραντζεσκάκης καθώς και πολλοί άλλοι, των όποιων τα όνόματα είναι εύφημως γνωστά εις πάντας τους συμπατριώτας μας».

Εις το σημείον αυτό διακόπτεται την συνομιλίαν μας και άπαρηγορημέν τον εύγενή συνομιλήτην μας, εύχαριστούντας αυτόν δια την προθυμίαν μετ' ής προέβη εις τας άνωτέρω άνακοινώσεις.

Ι. Γ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

Η 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Η 25η Μαρτίου μεγαλοπρεπέστατα έωρτάσθη έφέτος εν τη πόλει των Κυθρών.

Την πρωίαν έτελέσθη άρχιερατική τελετή εν τω ναφ της Αγίας Άννης και άμέσως μετ' αυτήν ή κεκαλονισμένη λειτουργία. Την 3ην μ. μ. εν τη μεγάλη αίθουση του «Κυθηραϊκού Συνδέσμου», ένόκιον της κοινότητος της πόλεως και των μαθητών των σχολείων, ή Α. Σ. ο Μητροπολίτης μας κ. Δωρόθεος έξεφώνησε τον πανηγυρικόν της ήμέρας. Ίπερβάς τα τετριμμένα όρια, έντός των όποιων οι ρήτορες της ήμέρας ταύτης είθισται να ένδιατρίβουν και πρωτοτυπίας εν τούτω, ώμίλησεν εν έκτάσει περί του μεγάλου έργου του Ιωάννου Καποδίστρια υπέρ της εκκλησίας και της άρτιγεννήτου τότε Ελλάδος.

Μετά ταύτα οι μαθηταί του γυμνασίου και των λοιπών σχολείων της πόλεως άπήγγειλαν και έτραγούδησαν διάφορα πατριωτικά άσματα.

ΚΡΙΣΕΙΣ

ΚΑΙ

ΣΧΟΛΙΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΜΕΝ

Μετ' άνυποκρίτου χαράς χαιρετίζομεν τας έσχάτως σημειούμενας εν Κυθήροις κινήσεις των λαϊκών μαζών και των λαϊκών Όργανώσεων υπέρ των άπαραγράπτων δικαίων του Κυθηραϊκού λαού. Συλλαλητήρια, ψηφίσματα, έπιτροπαί του λαού εις την χώραν, τρεχάματα και τρεχάματα των κ.κ. προέδρων του «Κυθηραϊκού Συνδέσμου Αθηνών» και της «Κυθηραϊκής Αδελφότητος Πειραιώς—Αθηνών» ανά τα Ύπουργεία εν Αθήναις, δια το ζήτημα της κρατικής έπιχορηγήσεως δια την γραμμήν Καφαλίου. Καί ή έπιχορήγησις χορηγείται από το δυστροπούν Κράτος. Συλλαλητήρια, ψηφίσματα Συνδέσμων και λοιπών Όργανώσεων δια την μη εφαρμογήν των περί Αγροφυλακής νόμων εις Κύθρου. Καί ή άπήχησις μόνον όλων αυτών συγκινεί τους εν Γυθείω άρμοδίους και από 50 προταθέντας άγροφύλακας έγκρίνουσι τον διορισμόν μόνον 12. Κατ' αυτόν τον τρόπον τα όλα έξοδα της Άγρονομίας εν Κυθήροις θα άνέρχωνται εις 15,000 δρ. μηνιαίως, ποσόν όπερ θα δύναται να είσπράττηται εκ των μέχρι σήμεραν έπιβληθέντων φόρων, έφ' ότον, έννοείται, ότοι είσπράττονται. Θα συγκινήσουν όμως και τους εν τη Κυβερνήσει και τω Κοινοβουλίω άρμοδίους, ώστε να υποβληθή εις την Συνέλευσιν σχέδιον Νόμου περί μη εφαρμογής των περί άγροφυλακής νόμων εις Κύθρου; Εις τούτω θα καταβάλη βεβαίως όλην του την δραστηριότητα ο σήμεραν ισχύων πολιτικός της νήσου, ένισχυόμενος από όλα αυτά τα ψηφίσματα.

ooo

ΣΕΜΝΗ ΑΛΛΑ ΠΤΩΧΗ

Έρωτήσαντες άγαπητόν και σεβαστόν φίλον, πως του έφωγη το πρώτον φύλλον της «Κυθηραϊκής», έλάβομεν την λακωνικήν άπάντησιν «σεμνή αλλ' άπώχ». Τι να έννοη άρά γε ο καλός φίλος; Σεμνή, διότι δεν παρουσίασε βέβαια κτυπητάς μεγάλων στοιχείων έπικεφαλίδας, ούτε στολίδια περιττά, που τίθενται δια να ζυπάσουν τους πολλούς. Διότι έσεβάσθημεν πράγματι το κοινόν και δεν έπενόησαμεν άσχημο πρόσωπες τσιγκάνες με μακρού σκουλαρίκι στο ένα αυτί. Πτωχή, διότι δεν παρουσίασεν εις το πρώτον της φύλλον, όμολογούμεν, την εις κυθηραϊκάς είδήσεις έννημερότητα, που θα είχαν την άξίωσιν ν' αναμένουν οι άναγνώσταί μας.

Η σεμνότης θα εξακολουθήσιν. Το παρόν δεύτερον φύλλον μας, αρκούτως βεβαίως θα μαρτυρή, αν εξακολουθή ή όχι και ή πτώχεια, που μας κατελογίσθη από τον πολύτιμον φίλον μας.

ooo

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΕΙ

Η συνάδελφος «Φωνή των Κυθρών» με ζήλον άξιεπαινον δημοσιεύει την Ιστορίαν της Νήσου, χρονικά του ιερώς Γρ. Λογοθέτη και άλλα πολλά τα ιστορικά. Ποζάρει ούτω ο εκ του άφανούς γνωστός τοίς πάσι συντάκτης

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΜΑΣ ΦΥΛΛΟΝ

Μυκολόπιανος, 18 Απριλίου 1925.

Αγαπή (Κυθηραϊκή),

Αδύνατον να περιγραφή ο ένδοξος σμός των κατοίκων της νήσου μας, με ού έπεδέχθη την έκδοσιν της εφημερίδας «Κυθηραϊκής». Είς διάστημα ολίγων μηνών τα φύλλα αυτής έγινοντο άφρατα, και τις δε κόσμος έστειρήθη ταύτης.

Η «Κυθηραϊκή» έξεδόθη ούα άνεμένετο, προικισμένη με όλα τα προτερήματα, τα όποια περιβάλλουν μίαν υδοσάν έπαροχικήν εφημερίδα, με είδησεις του τόπου μας, με την κίνησιν των μαζών ενδοκοινοτικών της μικράς μας πατρίδος Κυθηρίων, με ύλην άσχετά πλουσίαν και με σκοπόν την έπεράσισιν των συμφερόντων του τόπου μας, όστις ως μη έχων ούδέναν έπαισηρητικήν, έπέστη τα πάνδεινα τα τελευταία αυτά έτη.

Ευτυχώς όμως ή «Κυθηραϊκή» διά της εκδόσεώς της έρχεται άσπυρός αυτού και ελπίζομεν ότι θά εξακολουθή πάντοτε να προοιτάται της ιδέας της έποσηρηξέως αυτού, προσέτι δέ να είναι άκοιμητος φρουρός, ελέγχων τα κακώς πρατιόμενα διά την μικράν μας πατρίδα.

Συγχαίροντες ιδιαιτέρως τους εκδότας αυτής, όστινες βιοπαλαιάσι κατώρθωσαν παρ' όλης τής σημερινής δυσχερείς συνθήρας, χωρίς ούδένως συμέροντος, αλλά άλλως κινούμενοι εκ πατριωτικού καθήκοντος και ποιοίντες τον τόπον μας, προέβησαν είς την έκδοσιν ταύτης. Ευχόμεθα και ήμεεις όπως ή εφημερίς αυτή, ήτις έξεδόθη είς στιγμής κοινοίους διά τον τόπον μας εφημερησή και φθάση είς το ύψος του σκοπού της.

Με άγάπην Β. Π.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Η «Κυθηραϊκή» από του Μεγάλου Σαββάτου απέστειλε συντάκτην της διά να παρακολουθήσ η τας πανηγύρεις τας μετά το Πάσχα τελουμένας εκ περιτροπής καθ' όλα τα χωρία της νήσου επί τη είς αυτά μεταφοράς της προστατίδος της νήσου εικόνας Παναγίας της Μυρτιδιωτίσσης. Καθ' ήν στιγμήν το φύλλον μας τίθεται υπό το πιεστήριον, ελήφθησαν ταχυδρομικώς του ανταποκριτού μας μακράι περιγραφαι των πανηγύρεων μέχρι και της Πέμπτης. Έλλείψει χώρου ή δημοσιεύσις μέχρι της Δευτέρας του Θωμά αναβάλλεται διά το έπόμενον φύλλον.

της συναδέλφου με τίτλους ού μόνον νομικού και πολιτικού άνδρός, αλλά και... ιστοριοδίδου. "Αν δι' όλα τα άλλα νομίζη ο έν λόγω συντάκτης, ότι δύναται ν' άποσιωπά τας διά το πολύ αναγνωστικόν κοινόν του άγνώστους ίσως πηγάς, έξ ών ήντλησεν, αλλά τουλάχιστον διά τα χρονικά του ιερέως Γρ. Λογοθέτη δέν νομίζει ότι έχει ύποχρέωσιν ν' αναφέρη την είς το πολύ αναγνωστικόν του κοινόν γνωστήν πηγήν, έξ ής τόσον άφελώς άντέγραψε; "Η δέν καταδέχεται τάχα ν' αναφέρη την «Κυθηραϊκήν» Επιθεώρησιν, την όποιαν άλλοτε υπό ψευδώνυμον κατέκρινε;

ΔΙΑΤΙ ΑΡΑΓΕ;

Έπανιδρύσεις συνδέσμων, έορταί και τόσα και τόσα άλλα έλαβον και λαμβάνουν χώραν έν τη πόλει Κυθήρων. Έκ τούτων ούδέν σχεδόν άνηγγέλη από την συναδέλφον «Φωνήν των Κυθήρων». Διατί άρά γε; Ποίος είς τούτο πταίει; Πταίει ή κοινωνία της πόλεως, ή όποία, αδιάφορος και ψυχρά, δέν ύποκλίνεται πρό του νεοσσού πολιτικού και νεαρού συντάκτου της έν λόγω εφημερίδος, ή πταίει ο έν τη πόλει ανταποκριτής, ο όποιος δέν μεταδίδει όλας αυτάς τας είδησεις είς την καλήν συναδέλφον; "Η ο ανταποκριτής αυτής εξελέγη τοιοῦτος, ώστε νά μήν είναι είς θέσιν ούδέν νά μεταδίδω;

(Συνέχεια της μελέτης του εκλεκτού συμπολίτου μας Ιατροῦ κ. Θ. ΛΟΓΟΘΕΤΗ)

Η «Κυθηραϊκή» ετοιμάζεται διά δευτέραν έκδοσιν και με άναγκάζει νά συνεχίσω τήν συμπλήρωσιν ό,τι αφήκα ήμιντε την πρώτην, τας παρατηρουμένας εν τούτοις είς την αντίληψιν της ζωής έν Κυθήραις πραγματευόμενος; Άλλως τε έκτελει η εκκλησία των υποχρέωσιν, τόσον διά την προαγωγήν, όσον και διά τούς άγαπητούς αναγνώστας αυτής.

Και διά μέν την «Κυθηραϊκήν» λέγω ότι δέν πρέπει νά έχη και πολλές αξιώσεις τουλάχιστον από έμέ, τούς αναγνώστας δέ αυτής θά παρακαλέσω νά μου επιτρέψουν νά αφήσω πρός στιγμήν τα περόνια και τελούμενα και νά επιστρέψω είς τα παρελθόντα, είς τα τετελεσμένα, είς ό,τι είδα, είς ό,τι ήκουσα, είς ό,τι άπεκόμισα ως γνώσιν εκ των άρχώνων της ζωής. Τούτο δέ κάμνω πρός τον σκοπόν νά καταδείξω και νά καταστήσω καταληπτάς τας νυν συντελουμένας πράξεις. Δέν θά ήτο και τόσον καλόν το φώς έν έλπειον τα σκοτάδια είς το σκότος, ούτε το θερμόν έν δέν ήτο όχληρόν το ψύχος, ούτε το όχληρόν έν δέν προεκάλε τον έμετον το πικρόν. Και τας συντελουμένας πράξεις είς την ζωήν ίσως ύποτιμήσουν οι αναγνώσται της «Κυθηραϊκής» έν τούς αφήρω είς άρνησιν εκείνων της ζωής του παρελθόντος. Άλλως τε ούδέν νόμισμα κατανοείται και εκτιμάται κατ' αξίαν έν δέν είναι γνωστόν και κατά τας δύο αυτές όψεις. Έάν έχη την κορώνα πρέπει νά έχη και τα γράμματα. Έπιθυμώ δέ, και τούτο επεδιώξα είς την ζωήν μου, νά επιτύχω, όπως τα νομίσματα τα όποια δίδω είς κυκλοφορίαν, νά μή είναι κάλπικα, νομίσματα δέ τιθέμενα είς κυκλοφορίαν παρ' έμού είς τούς αναγνώστας της «Κυθηραϊκής» θεωρώ τας έν αυτή εκτιθεμένας ιδέας μου.

Η γέννησίς μου είς το χωρίον Κατοκλιάνικα, είχεν ως αναγκαίαν συνέπειαν νά περάσω τα παιδικά μου χρόνια, έκτός της πατρικής οικογενείας της πολυμελούς, είς μίαν κοινωνίαν άποτελουμένην από όλα τα πλησιόχωρα χωρία Κουσυνάρη, Λογοθετιάνικα, Χριστοφοργιάνικα, Λιανιάνικα, Καμνηνιάνικα και Περγεκιάνικα, δηλαδή από τα χωρία τα όποια σήμερα αποτελούν την κοινότητα Λογοθετιών. Ουδέποτε έλειψα από τας συχνάς τότε έορτάς και πανηγύρεις των χωρίων αυτών. Μόνος, από μικρόν παιδί έσύχνα είς αυτές, ως εκ της ηλικίας μου ήκουα μόνον, χωρίς νά όμιλώ,

έδλεπα χωρίς νά επικρίνω, και μόνον εξ όσων έδλεπα και εξ όσων ήκουα, άπεκόμισα ό,τι έπρεπεν είς την ηλικίαν μου, ιδέας ευχαρίστους, με την άγάπην και με τα φιλήματα όλων. Παντού και πάντοτε είς την κοινωνίαν αυτήν τότε εύρισκον την χαράν, τούς γέλωτας και έγνωρίσα την παιδικήν εύτυχίαν μεταξύ αυτών.

Και ο μέν τόπος της γέννησός μου τοιοῦτον μου παρέσχε περιβάλλον, εκ του περιβάλλοντος δέ τούτου τόσον ως υλικού τοπίου, όσον ως κοινωνικού ανθρώπινου της παιδικής μου ζωής ήντλησα τα στοιχεία τά τε υλικά είς άνάπτυξιν και διαπλάσιν του υλικού σώματός μου, όσον και εκείνα τα μη υλικά, τα ιδανικά, τας ιδέας, είς διαπλάσιν του έν έμοι ιδανικού του έν αὐτῷ υλικῷ ήτοι της ψυχής μου.

Ο δέ χρόνος της γέννησός μου έσχεν ως συνέπειαν και ούχι ολίγον συνέβαλεν είς το νά μοι παρέξη στοιχεία, ως γεγονότα, ώστε άσφαλῆ νά αποκρίσω γνώσιν των πηγών οὔτως είπειν, των άρχών αυτών, ως γεγονότων του παρελθόντος, άτινα ως γεγονότα έξ ενεργειών ζήττα ενεργείας είς γεγονότα πάλιν άπέδρασαν και ως τοιαῦτα ως γεγονότα του παρελθόντος είς την ζωήν κοινωνίας έν ή την παιδικήν μου ηλικίαν έπέρατα ως έσεις, ως συνθέσει. ως έθιμα, τέλος ως άρχαι ή πηγαι της ζωής αυτής νά έμφανίζονται, άνευ των όποιων αὐτή ως κοινωνία ανθρώπων δέν ήδύνατο νά νοηθή και ως ζωή δέν ήθελε είναι άσπληνη.

Ο χρόνος της γέννησός μου λοιπόν άναγκαίως είς τοιαῦτην έποχην ώστε νά μή περιέλθῃ είς λήθην είς έμέ ή "Αγγλική Διοίκησις έν "Εκπαινήσῃ και δὴ και έν Κυθήροις, ήν διά της ζωής μου αυτής έγνωρίσα, νά μή λητμονήσω ποτε ότι ή κοινωνία έν ή έζωην, έξέπροσώπει ήττά το πλείστον την γενεάν την γεννιθείσαν υπό την διοίκησιν αυτήν, αλλά και εκείνην την πρό αυτής την άποτελούσαν τούς γέροντας, γεννηθέντας, ζήσαντας και δὴ άναπτυχθέντας σωματικῶς και διαπλασθέντας ψυχικῶς κατά τούς χρόνους καθ' οὓς υπό άλλας διοικήσεις διετέλουν αὐτοί νήσοι και δὴ και τα Κύθηρα αὐτοί είς τα ήδη υπό των Ρωμαίων εισαχθέντα στοιχεία της ζωής των κατοίκων άλλα ίδια αυτών προστετέθησαν και άπανα ως ήγη της διαβάσεως αυτών επί των χωρίων αυτών υπό των κατοίκων ζηλοτύπως διατηρούνται. (Ακολουθεί)

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

Κατελιγμένοι από προσωπικούς διαταγμούς διά το δυνατόν της έν τῷ μέλλοντι πραγματώσεως μίας ώραιας αλλά και άναγέρας, κατά την προσωπικήν μας πάντοτε εκτίμησιν, διά τας Κυθηραϊκάς μας δυνατόεις ιδέας και όσφρανθέντες τούς πολιτικούς κατήλους, οι όποιοι γύρω από τούς άγνους σημαφορούς της ιδέας φωνάζουν, έγράψαμεν όσα είς το προηγούμενον φύλλον μας οι αναγνώσται μας άνέγνωσαν σχετικῶς με την κατασκευήν του λιμένος. "Η γκήσαμεν επί του προκειμένου άρνητικήν πολιτικήν. Μετανοούμεν διά τούτα. "Η εφημερίς μας δέν άποτελεί άρνησιν και σύμφωνα με το πρόγραμμα της δέν δύναται νά επιτρέψῃ είς τόν έαυτόν της νά άντιδράσῃ είς μίαν καλήν πράξιν, της όποιος ή διά τον τόπον ώφέλεια θά είναι άναμφέβως μεγίστη. "Αν αναλαμβάναμεν πρωτοβουλίαν και έμελετώμεν καλῶς τα ζητήματα, ίσως προεκνήρυσσαμεν συλλογήν έράνων διά κατασκευήν λιμένος είς Δισκόφι ή είς όποιονδήποτε άλλο μέρος. Έφόσον όμως μία "Επιτροπή από Κυθηρίους επιλέκτους μελετήσασα τα πράγματα κατά διάφορον τρόπον έκρινε και διάφορον κατεύθυνσιν έδωκεν είς τας ενεργείας της, δύναται πᾶς τις άντίθετα φρονών νά μή συνεισφέρῃ τον όβολόν του είς τόν ενεργούμενον έρανον, αλλά είς ούδέναν θεδαίως επιτρέπεται νά ύψωση σημαίαν άντιδράσεως και θολώνων τα πράγματα νά παράσχη δυσχερείας είς το ώραιόν έργον της "Επιτροπής.

Οθεν, συγχαίροντες την "Επιτροπήν διά την δράσιν της, παρέχουμεν αυτή τας στήλας μας, ίνα δι' αὐτάς, όσάκις έχει ανάγκην, άπευθύνηται πρός το Κυθηραϊκόν κοινόν και δι' αὐτῶν άγγέλλει την πορείαν του έργου της. "Ας είναι δέ θεδαία ότι ή σεμνή και άδολος αυτή παροχή θέλει της άποδῆ περισσότερον χρήσιμος από τας περυσιμένας φλυαρίας πολλών βλαβερών φίλων της.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ

Μετ' εύχαριστήσεως έπληροφορήθημεν την μεταθέσιν του κ. Π. Γλυτσού ως ταμίου του έν Κυθήραις ύποκαταστήματος της "Εθνικής Τραπεζής.

Ο εκλεκτός συμπολίτης μας, παλαιός υπάλληλος της Τραπεζής, διακρίθεις επί μακράν σειράν έτών διά τας πολιτικῶς ύπηρεσίας τας όποιας είς την Τραπεζικαν πάρεχε, δικαιολογῆί όλας τας έλλείδας ότι θά έργασθῇ είς την νέαν του θέσιν πρός το τιμῆρον της Τραπεζής έν συνδυασμῷ πρός την εξυπηρέτησιν των συμφερόντων της νήσου.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑΙ ΤΕΡΨΕΙΣ

Το μόνον δυνατόν σπῶρ είς τα Κύθηρα είναι το κυνήγι, ιδίως το θέρος. Το θερμόν κυνήγι είναι θαλασσινός περίπατος είς τούς άμπλώνας και τας συκάς. Τα κυνήγια των όρνυκίων συνεδυσθή κατ' έποχην είς το Σούνιον, όπως είς τας Σπέτσας και την Μάνην, έπίσης δέ και είς την πατρίδα μας Κύθηρα. Οι κυνηγοί εκδράμουν ολίγα μέτρα εκείθεν της κατοικίας των και πυροβολούν τερπνῶς κατά των πτηνών. Είς τα Κύθηρα πρό ολίγων έτών ύπήρχε κυνήγι περδίκων είς την άγίαν Μονήν, αλλά εξαφανίσθησαν και τα πτηνά εκείνα. Κατά τον παρελθόντα αιώνα άγριόχοιροι, περδικας και λύκοι ένεφανίζοντο είς την μεταξύ άγίας Μονής και Παλαιοκάστρου ρευματιάν. "Αλλά οι πολολι των Κυθήρων κυνηγοί δέν αφήκαν ούτε σιταρήθραν πλέον. Ευτυχώς είς τα Κύθηρα δέν υπάρχουν λησται, ως είς την Μακεδονίαν, ώστε και ή μακρυνοτέρα κυνηγετική εκδρομή νά μή καταντᾷ κίνδυνος. Είς τα Κύθηρα άρόδως ο κυνηγός παίρνει το όπλον και ο πεζοπόρος την ράβδον του, διαλυθόμενοι είς τα βουνά.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΣΥΝΕΙΘΙΣΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Θυμάσαι τούς αϊγίους του Γάλλου ποιητή; "Στο παλιό ποίημά το έρημο και παγωμένο δύο μοσχες έπέρασαν πρό ολίγου. "Η μία έλεγε:—Θυμάσαι τί όρώτα ήταν στο παρελθόν. Κι ή άλλη άπαντούσε:—Τί θέλεις νά τα θυμάσαι. Λοιπόν τούς αϊγίους αὐτούς τούς έζησα τας ήμέρας αὐτάς.

Πῶς;

Έγνώριζα δύο νέους έρωτευμένους. "Ω, ή όρώτα εκείνη έποχή! ήσαν γείτονες μου κι είχαν την ίδια ηλικία μ' έμένα. "Η ζωή άνοιγόταν οάν άνθισμένος κήπος έμπρός των, και τα κελαϊδήματα των πουλιών οινώδειαν τα βήματά των.

"Ήσαν πτωχοί κι οι δύο, ο ένας καλλιτέχνης με μεγάλο ταλέντο, ή άλλη άκόμη μαθήτρια.

Την ένθεκτομα με την ξεχωριστή φορεσιά του σχολείου της.

Πόσο της έπλήρυνε το άνοιχτό εκείνο μπλέ!

"Ήταν ξανθή οάν τα σιάχια, ροδαλή. "Εκείνες μελαχρινός, χλομός, έλαφρά ρυμένους, μελαγχολικός, όρωτος.

Τους παρακολουθούσα χοροίς νά το θέλω. Τους έβρισκα συχνά στο όρόμο μου.

Έγνώριζα τον έρωτά των και ένοιωπα ένα αίσθημα που είχε κάτι από σεβασμό και στοργή. "Οχι μόνον αὐτό, αλλά τούς έπερασιζούσαν σε κάθε ευκαιρία που παρουσιαζόταν. Οι συγγενείς, οι φίλοι, οι καλοθεληταί ήσαν έναντιον των. "Ήσαν πτωχοί. Τί αν ήσαν έλασμένοι, ο ένας γιὰ τον άλλον; "Η ζωή δέν ε'ίχε αὐτά. Χορεύοντα χορήματα, συνθήκαι, συνδιασμοί, προσοσια, θέσεις. "Εκείνοι δέν είχαν αντί όλων αυτών παρὰ τον έρωτά των και τον ένθουσιασμό της πρώτης των νεότητος.

Πόσα εμπόδια δέν εοιήθησαν μεταξύ των και πόσες δέν έρευθήσαν άπογοιεύσεις!

Και όμως έλατρεύοντο πάντοτε και ήλιπζαν. "Ηλιπζαν χωρίς νά ξεφούν κι αὐτοί από που άντιόσαν τες έλλίδες των.

Τους συνήντησα τυχαίως άγκαλιαμένους σκιζιά-σκιζιά έδώ και δέκα χρόνια στις έξοχές, στες άκρογιάλες, σια πάσσα. "Εκαθόντουσαν σ' ένα πάγκο και μιλούσαν γλέκα.

Τί να έλεγαν; "Ωραίες άνοησίες. "Ήταν άνοιξι. "Απρίλης ή Μάης. Μία στιγμή είχα ιδῆ το φεγγάρι νά φαίνεται πίσω από το λόφο και το άηδόνι του κήπου νά κελαϊδή στήν ανατολή του.

Τους είδα κι αὐτούς την ίδια στιγμή ν' άγκαλιάζονται και ν' αλλάζουν έρωτικό παθο φίλημα, που συναγωνίζετο στή μελωδία με το τραγούδι του άηδονιού.

Ποίος θά έλεγε πῶς θά έχωρίζοντο ποτέ; Και όμως έχωρίσθησαν μια μέρα γιατί έμεσολάβησαν οι συγγενείς, οι φίλοι, οι καλοθεληταί.

"Όταν έμαθα τη ματαιώση των σχεδιών των έλυπήθηκα ως νά έπρόκειτο γιὰ μένα τον ίδιο. "Εκείνος είχε φύγει στήν Αίγυπτο, έπον ύστερα από λίγα χρόνια πανδρεύθηκε. Αὐτή έκαμε το ίδιο κι έπῆγε νά ζήσῃ με τον άνδρα της στή Σιρία.

Έδώ και λίγες ήμέρες τούς είδα και τούς δύο στο ίδιο μέρος, καθισμένους πόν τον ίδιο πάγκο. Μου έφάνηκε αὐτός έδωκετα βουκόλακες. "Οχι! "Ήσαν αὐτοί οι ίδιοι, γερασμένοι κατά δέκα χρόνια.

Κοντά των, πιο πέρα, έπαιζαν τέ παιδάκια. "Ήσαν ιδικά των. Τα δύο του με την άλλη και τα δύο αυτής άλλω. "Η ζωντανές άποδείξεις τοι ομοι των, της ύποχωρήσεως των, της των. Δέν είχαν το θάρρος ν' άξουν ούτε μία λέξη και τα δάκρυα σαν από τα μάτια των.

Θυμάσαι, έπε τέλος, έρωτος, ορόμοιο βράδυ...

"Αγ! τί θέλεις νά τα θυμάσαι, ο σέμεν! άπήνησε εκείνη, έρωτος φωνή.

Και το φεγγάρι άνάστη έπάλι άλλοτε εκεί πίσω από το λόφο, αλλά ή δόνι δέν άκείλιδος πιά.

... Μόνον ο γκιώτης τραγουδούσ μονότονο και πένθιμο τραγούδι του κρ μένος σιὰ φιλώματα ένδς ηπτασισοί

H ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣ

